

יומא פב. (המשנה הראשונה) עד פג. (המשנה)

שני עדים מול מאה עדים – התורה קבעה בצורה מוחלטת שכל קביעה של שני עדים היא קביעה מוחלטת שלא ניתן לערער עליה. הדרך היחידה להתמודד עם עדות של שני עדים היא עדות אחרת. כיוון שהמשקל שאנו נותנים לעדות של שני עדים לא נובעת ממידת האמינות שאנו מייחסים להם אלא מקביעה שרירותית לכן גם אם שני עדים מתמודדים מול מאה עדים העדויות הינן שקולות.

המשנה

ממתי מתענים תענית מלאה:
ילד בריא: שנתיים לפני שנכנס למצוות,
ילד חלוש: שנה לפני שנכנס למצוות,

מתי מתענים חלק מהשעות
ר' יוחנן:
 לא מתענים שעות,
ר'נ ור"ח:
ילד בריא: ארבע שנים לפני שנכנס למצוות,
ילד חלוש: שלוש לפני שנכנס למצוות,

ילדים ביום כיפור
 מתענים רק בשנה ושנתיים שלפני
 כניסתם למצוות (כדי להרגילם)

קושיה:
 למה המשנה אמרה שנה או שנתיים?
תשובה:
 שנה לבריא, שנתיים לחולה

המשנה

פיקוח נפש דוחה את כל האיסורים שבתורה חוץ מגילוי עריות, שפיכות דמים, וע"ז.
המקור:
 ע"ז: שנאמר 'בכל נפשך' שפיכות דמים: מסברא – דמך אינו אדום יותר מדמו של חברך גילוי עריות: הוקשו לשפיכות דמים - 'להורגו נפש כן הדבר הזה'

בתחילה:
 מנסים לתת לה להריח מהמאכל,
אם ההרחה לא עזרה:
לוחשים לה באוזן שהיום יום כיפור,
אם גם הלחישה לא עזרה:
 נותנים לה לאכול,

אישה מעוברת שהריחה מאכל ביו"כ:
 מאכילין אותה עד שתירגע,
חולה ביו"כ:
 מאכילין אותו על פי מומחין או על פי עצמו.

כשהחולה אומר - שהוא צריך לאכול

תלוי מה אומרים המומחים:

כשאחד תומך בחולה (גם אם מומחים רבים חולקים): מאכילים
כשרק אחד חולק על החולה: מאכילים
כששנים חולקים על החולה ואף אחד לא תומך בדעתו: ר' ינאי: לא מאכילים,
מבר"א: מאכילים ('לב יודע מרת נפשו')

כשהחולה אומר - שאינו צריך לאכול

תלוי מה אומרים המומחים:

כששנים ומעלה חולקים על החולה: מאכילים, (אפילו אם רבים חושבים שאינו צריך לאכול)
כשאחד חולק על החולה ואף אחד לא תומך בחולה: מאכילים,
כשאחד חולק על החולה ואחד תומך (וסובר שאינו צריך): לא מאכילים,
כשאין מומחה שחולק על החולה: לא מאכילים,

